

Πώς φτιάχνουμε τις δικές μας ιστορίες

- **Ξεκινάμε από λέξεις ή αντικείμενα**

Λέμε στα παιδιά να σκεφτούν μια λέξη. Βάζουμε κι εμείς μια στο μυαλό μας. Μετά, συνδυάζοντας τις λέξεις, ξεκινάμε μια ιστορία.

Μια παραλλαγή αυτού του τρόπου είναι ένα παραμύθι που να ξεκινάει από αντικείμενα που βρίσκονται μπροστά μας.

- **Χρησιμοποιούμε τους ήχους**

Μπορούμε να ηχογραφήσουμε διάφορους ήχους της καθημερινότητας. Στη συνέχεια, ακούγοντας παρέα αυτά που έχουμε ηχογραφήσει, με τη συνεργασία των παιδιών θα φτιάξουμε την ιστορία μας.

- **Τι θα συνέβαινε αν...**

Το παραμύθι ξεκινά από μια φανταστική υπόθεση, κατά προτίμηση αρκετά ακραία ή παράλογη.

- **Το πρόθεμα και άλλες παραλλαγές των λέξεων**

Ένα μικρό πρόθεμα σε μια λέξη μπορεί να μας οδηγήσει στον κόσμο της φαντασίας, δίνοντας ακόμη και στα πιο απλά αντικείμενα ένα μαγικό χαρακτήρα. Ένα «ξε-τετράδιο» μπορεί να είναι ένα μαγικό τετράδιο, όπου τα μαθήματα γράφονται από μόνα τους, αμέσως μόλις δώσει τη σχετική εντολή η δασκάλα.

Με προθέματα μπορούμε να δημιουργήσουμε κι ένα ολόκληρο ζωικό βασίλειο που υπάρχει μόνο στο χώρο της φαντασίας. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και όταν παραλλάζουμε τις λέξεις.

- **Κόβουμε εφημερίδες και περιοδικά**

Είναι ένα παιχνίδι που βοηθά στη λεπτή κινητικότητα του παιδιού, στην καλύτερη ανάγνωση και παράλληλα μας δίνει το έναυσμα για πολλές ιστορίες. Το μόνο που μας χρειάζεται είναι ένα περιοδικό ή μια εφημερίδα και ένα ψαλίδι. Κόβουμε λέξεις, τις ανακατεύουμε και, εμφανίζοντάς τις μια-μια, αρχίζουμε το παραμύθι μας.

- **«Συνεχίζουμε» γνωστά παραμύθια**

Μια πρώτη προσέγγιση είναι να συνεχίσουμε το παραμύθι από εκεί που τελειώνει. Τι έκανε η Κοκκινোসκουφίτσα αφού τέλειωσε η υπόθεση με το λύκο;

Μπορούμε ακόμη να «ανακατέψουμε» τους ήρωες από διάφορα παραμύθια σε μία νέα δημιουργική σύνθεση ή να αντιστρέψουμε τους ρόλους, όπως έκανε με θαυμαστό τρόπο ο Ευγένιος Τριβιζάς στα «Τρία μικρά λυκάκια».

Επίσης, πατώντας πάνω σε κάποιο γνωστό μοτίβο, μπορούμε να δώσουμε τη δική μας παραλλαγή, αλλάζοντας ονόματα και ρόλους.

- **Παίζουμε με τη μαγική τράπουλα**

Ο Τζιάνι Ροντάρι προτείνει την εξής θαυμάσια ιδέα: Τη δημιουργία μιας τράπουλας, που βασίζεται στις λεγόμενες «λειτουργίες». Οι λειτουργίες αυτές, σύμφωνα με έναν από τους σημαντικότερους μελετητές του παραμυθιού, το Ρώσο Βλαντιμίρ Προπ, ο οποίος προσδιόρισε ότι είναι 31 στον αριθμό, υπάρχουν, πάνω- κάτω, σε όλα τα παραμύθια. Ο Ροντάρι μάλιστα θεωρεί ότι μπορούμε να περιορίσουμε τις λειτουργίες από 31 σε 21. Στο παιχνίδι αυτό φτιάχνουμε μια τράπουλα, που μπορούν τα παιδιά να ζωγραφίσουν, και πάνω σε κάθε χαρτί γράφουμε μία λειτουργία. Π.χ., «ο ήρωας νικά τον ανταγωνιστή του» ή «παίρνει κάτι μαγικό στα χέρια του» ή «εμφανίζεται ένας ψεύτικος ήρωας», κ.λπ.. Ανακατεύουμε τα χαρτιά και τραβώντας ένα-ένα, δημιουργούμε σταδιακά ένα παραμύθι με τη συνεργασία των παιδιών.

...και μερικές ακόμη ιδέες

- Μπορούμε να διηγούμαστε μια ιστορία, αφήνοντας κάθε τόσο κενά, που θα τα συμπληρώνει το παιδί.
- Μέσα από τις ζωγραφιές των παιδιών και κάνοντας τους κάποιες ερωτήσεις υπάρχει η δυνατότητα να ξεκινήσει ένα παραμύθι. Το ίδιο μπορεί να κάνουμε και με κάποιες φωτογραφίες.
- Αν υπάρχουν περισσότερα παιδιά, ζητάμε από το καθένα να πει μια φράση και, συνδέοντάς τις, ξεκινάμε την ιστορία μας.
- Χρησιμοποιώντας την τεχνική των κόμικς, ζωγραφίζουμε «συννεφάκια» πάνω από τα πρόσωπα σε δικές μας ζωγραφιές ή σε ζωγραφιές των παιδιών και καλούμε τα παιδιά να μας πουν τι λένε οι ήρωες.